

прѣзъ отворенѣхъ праздниотѣ видѣ помѣстїето Максимы, градинѣхъ, лозята и съборенѣхъ му кулѣ. Въ кѣтътъ тамъ на голѣмыйтъ пѣтъ видѣ господжѣ Львичѣ че идеше и съ пейжъ вѣрнѣхъ ѣ слугынѣхъ Еленѣ и учителя ѣ.

Часътъ бѣше около четьре. Купъ дѣца излѣзвахъ отъ помѣстїето, раскрѣканы като пилцы распуснѣхъ, и прѣпнѣхъ низъ градинѣхъ. А господжа Львичѣ гы привыка, и като сѣдѣхъ на каменото сѣдалище, събра гы около себе си. Тогазъ единъ слуга, въ слугарското си облѣкло, донесе еднѣ таблѣ питкы и кошничкѣ пѣлѣхъ съ черешы. А като започенъ той да гы раздава на дѣцата, графинята земаше съ двѣтъ си хубавы рѣцѣ и ввѣрляше черешытъ на всякъдѣ, а дѣцата подскѣкахъ и тичяхъ да гы ловить въ расперѣнытъ си полы.

Выковетѣ на дѣцата стигахъ чакъ до него. Обладитѣ прѣдставяхъ веселѣ праздниченъ изгледъ. Въздухътъ дышаше уханїе сладостно. Птичкытъ чуруликахъ буйно и непрѣсякно. Езерото ся еинѣеше. Всичко около него ся радваше и ся веселеше. А само той желѣеше. Сѣкаше че пѣщо го задушаваше, из-